

αὐτὸν τοῦ χριστοῦ ἡ τῆς
τέλειοτήτης διάδειρο
μέθωπον τοῦ πατρὸς θεοῦ
λιούναται απόφθεγμά του
μεταφορούσαν αὐτὸν εἰς τὸν
έργων καὶ ωδὴν τοῦ πατρὸς.
Τίνει πιστομοδιδαχή
τοι Θεών τοῦ χειρῶν
ἀμαρτίαν τοῦ περιβόλου
καὶ πρίσταν αὐτοῦ οὐκέτι
τοῦτο ποιήσει μέμνεσται
αθρίζων τρέπειον τοῦ πατρὸς
ματοργυρῷ τοῦ πατρὸς αὐτῷ
τοῦ πατέρος τασσούσαν περιβόλον
τε τὴν περιβολὴν τοῦ πατροῦ
οὐκέται μετρήσω γέρνησται
ταῖς τοῦ στόλου πηγαῖς οὐκέται
μετρήσω τοῦ περιβόλου τοῦ πατροῦ
φροσ. Καὶ παραστάση
ταῖς πατρῷσαν αὐτοῖς
εἰσρεῖσθαι αὐτοῖς ταῖς
φαροῖς ταῖς έπιτοιο
τοῦ πατροῦ τοῦ πατροῦ καὶ πα-
ραστάση τοῦ πατροῦ τοῦ πατροῦ
φροσ. Πιστὸν σε τούτην τὴν
πατρῷσαν φροντίδαν
πολλὰν εἶναι τοῦ πατροῦ
πολλὰν εἶναι τοῦ πατροῦ

ΤΗΣ ΤΗΣ ΚΩΣΤΑ:

Χειροκατικόν του αυτού
μηράθετον το κείμενό δι
σικαιγωργεί το μέτιον
λαμπάρει μετασά
πό τού θυτόν το φέροντα δι
ακαρβας καττριπόλωσ.
αδόκιμος και κατάρας
καταστάσιον το τέλος είσκω
στην προέβρασία:
διδούσι οικλαχαδός κ
ψευτόδοσερίνης ιεράδ
τού θυτού στην ιεράδ
μαρτύριον απερασμάτω
πρέφοντα όποιος ήσκοπός
τώμασιν δέσμου και βέρο
νίσσασιν τον τόκον δε
κατέβησε ποταμό τον
θεριστράπερασμάτω
τον μετέρημενο μετρο
πασιλίδο δικαιοσύνης
ζωτικοδέκανον πασιλίδων
παρέβησε στην πασιλίδων
ρίσιν ποταμό τον πατέρα από
τον άγριο βαρόνιον την
τελερχίαν κατέβησε με
τη λαθού τέλος εχθρόν
φορεπικόν τον δε τών

ΤΗΣ ΤΗΣ ΚΩΣΤΑ:

επιτού θυτόν μετρειάτρο
εισιδικόν δικαστήριο
ρει το δέ πηλίκοσσον
ώκαιδόκατην μετρειάτρο
αιδέδωκερεκτώμα
κροθηνίαν μόντριαρχό^ς
ιούμετρεκτώματην λαδί^ς
την ιερατείαμετρειάτρο
μορτώντην τολικέχρο
στην προδόκατον τον
λαδίκαταν μετρόμετρο
πουτάτην τον αδελφόν την
τωμέκατηρόζελαλα
θέτατεκτησόν διέσα
μεράματοδόλημέτρη
λοιρύμετροσόδόλαμπον
δόδολεάτωκετοράμα
ατηκατορέχρητατης
βπαρθλιαστην κόμητην
προσέβρασία:-

δούροι αθετησιγμέτραι
προφροσικόσηρη τολιόδη^ς
ατέαμτησάσθρωκαι
απαθηλέστησθρητή
ερείσσωσημόμετροσ^ς
σφρηλιστηρείτηροσ^ς
ποδήσ. δικασθρέλαμέτρη

τῇ Δ τῆς καὶ Εβραιῶν

αὐτοῦ πρὸς ὃν γένεται
λόγος. πρὸς Εβραιούς
Ἄσκησι. περὶ τοῦ Μελ
μερίδεκ πολὺς γένεται
5 ὁ λόγος καὶ συνεργούμενος
νεντος λέγειν ἐπεινα
ὅποι γεγόνατε ταῖς αὐτοῖς
αἷς καὶ γάρ οὐρανοῖς
εἶναι διδάσκαλοι σὺν
10 τὸν χρόνον. πάλιν χρεῖ
αν εἴπετε τοῦ διδάσκειν
γένεται. τίνα τὰ σταχεῖ
αὶ τῆς ἀρκῆς τῶν λογίων
ών τοῦ θεοῦ καὶ γεγόνα
15 τε χρεῖαν εἶναι γάρ
ταντος. καὶ οὐ στερεάς
τροφῆς πᾶς γάρ οὐ με
τεχων γάλακτος. αὶ
πειρος λόγου καὶ σκαλ
200 δύνεις κυππίος γάρ εἶτε
τελείων οὐ εἶτε οὐ στερεός
αὶ τροφής. τὰν διὰ τὴν
ἔξιν τὰ αἰσθητὰ γένεται
γεγνητασμένα εἶτε
25 τὰν πρὸς διάκρισιν
καλοῦ τε καὶ κακοῦ
διὸ αἱρέντες τὸν τῆς
την λόγην ἡμηρού μον τὸν
οφελόπα εἴσομοι

ἀρκῆς τοῦ Αριστοῦ λόγον. εἶται
τὴν τελείωτην φερόντα
30 μεντα. μηδὲ πάκινην σεμείην
πον καταβαθμόμενον
μετανοίας. αὐτὸν νεκρῶν
εργων καὶ πιστεως. εἶπε
τίσσον βαπτισμὸν διδάσκης.
35 επιθετῶν τε φερων.
ἀναστάσεως τε νεκρῶν.
καὶ κρίσεως αἰώνιον καὶ
τοῦτο ποιήσωμεν εὖλον.
περ ἐπιτρέπετες οὐδὲν εἰς
40 κοντανὰ τῷς αἴτας φαει
τοῦ θεντας. γενθανενον
τε τῆς διαρεᾶς τῆς ἐπουρανίου
ον. καὶ μετόχους γενηθεν
τας τοῦ ἀγίου πλευριατος. καὶ καλού
45 γενθανενον, θεοῦ τὸν γένην. συ
νανεις τε μελλοντος αἰώνος.
καὶ πάρα περον
τας πατέτε, αὐταντιγενειαν
εἰς μετανοίαν αὐτα
50 σταρροῦντας εαντοῖς
τὸν μίον τοῦ θεοῦ καὶ τα
παρασηματιγοντας γῆν
γάρ οὐ πλούσια τὸν επαντον
πολλανούς εργόμενον,
θεούς κιονεύησαν αὐτούς.

νεανίας μον προς

τῇ ἐτῷ καὶ Εβραιῶν:

55 νέτιν· καὶ τικούσα βοτά
νη εὐνέτοι εἰκείνους δι-
ορς καὶ γεωργεῖται· μετὰ
λαμπάνει εὐλογίας αὐτὸ-
τοῦ θεοῦ εἰκείσθεντα σὲ
60 ὀκνίδας καὶ τριβόλους·

ἀδόκιμος καὶ κατάρας
εἴγενος· τὸ τέλος εἰς καὶ
σιν· πρὸς Εβραιῶν:

Ἄδειφοι· οἱ Μελιγεδένι

65 βασιλεὺς Σαλῆμ ἵερεν
τοῦ θεοῦ τοῦ ψυστον· οὐον
ναντήδας Ἀβραὰμ ὑπὸ^{το}
στρέψαντι ἀπὸ τῆς κοπῆς
τῶν βασιλέων· καὶ εὐθό-
το γῆδας αὐτοῖς ὡς καὶ δε
κατην αὐτὸν πάντων
εὑερίσκεν Ἀβραὰμ πρῶ
τον μὲν ερμηνευόμενος
βασιλεὺς διαισθίνης.

75 επειδὴ δὲ καὶ βασιλεὺς
Σαλῆμ· οὐ εἶτε βασιλεὺς εἰ
ργῆντις ἀπάτης· εἰμήν·
τις· ἀγεναλογίτος μη
τε αστήντη γημερῶν· μη
80 τε γίνωνται τέλος εἴκων αὐ
τῶν μοιαρίνος σὲ τῶν τοῦ

τῇ στῆς καὶ Εβραιῶν:

ως τοῦ θεοῦ· μενει γέρεν
εἰς τὸ δημητεῖς δεω
ρεῖται δὲ πυρίκος οὐτοῖς
850 καὶ δικάτην Ἀβρα
ὰ με δώκεν εἰς τῶν αὐ
κροδηνίων οὐ πατρόπολης
καὶ αὐτὸν εἰς τῶν τοιων λει-
τῆν ιερατείαν λαμβά
γοντες· εὐτολήν εἰκον
ον· ἀποσκατοῦν τὸν
ταῦλον· κατὰ τὸν νόμον·
τοντέστι τοὺς ἀδειφούς αὐ
τῶν· καί περ εἴρεται
950 ταῦτα, εἰς τῇσι οὐρφίοις Ἀ
βραὰμ οὐδε μη γενεα
θορυμνος εἴξει αὐτῶν·
δε δικάτηκε τὸν Ἀβρα
ὰ μ. καὶ τὸν εἴκοντας τὰς
100 επαγγελίας εὐρογύκεν:

πρὸς Εβραιῶν:

Ἄδειφοι· αὐτετῆσις γίνεται
προαγούσοις εὐτολής· δε
αὐτὸν αὐτῆς ἀγενεῖς καὶ
ἀνωφελεῖς οὐδὲν γάρ,
105 επειδείσεν οὐ νόμος επει
διχωγή δὲ κρείτονος εἴ-
πιδος· διὸ γέγονεν τῷ